

Sveta kongregacija za bogoštovlje

OBRED REDOVNIČKOG ZAVJETOVANJA

OPĆA PRAVILA

(2. veljače 1970.)

I. Narav i značenje redovničkog zavjetovanja

1. Mnogi od Boga pozvani vjernici svetim se redovničkim obvezama posvećuju Gospodnjoj službi i dobru ljudi: oni nastoje izbližeg slijediti Isusa Krista, opslužujući evanđeoske savjete.¹ Tako u njima krsna milost donosi obilnije plodove.²

2. Blaga Majka Crkva uvijek je uvelike cijenila redovnički život, koji je pod vodstvom Duha Svetoga tijekom stoljeća poprimao različite oblike;³ ona ga je podigla na čast kanonskoga staleža i odobrila mnoge redovničke obitelji, štiteći ih mudrim zakonima.⁴

Zavjete onih koji se zavjetuju prima samo Crkva, svojom javnom molitvom ište od Boga za njih pomoć i milost, Bogu ih preporučuje i dijeli im duhovni blagoslov, sjedinjujući njihovo predanje s euharistijskom žrtvom.⁵

II. Popratni obredi pojedinih stupnjeva redovničkog života

3. Stupnjevi kojima se redovnici posvećuju Bogu i Crkvi jesu: novicijat, prvo zavjetovanje ili drugi sveti vezovi, doživotno zavjetovanje. Tome po pravilima pojedinih družbi pridolazi i obnavljanje zavjeta.

4. Redovnički život počinje novicijatom;⁶ to je vrijeme kušnje i za novačka i za redovničku obitelj. Dobro je novicijat započeti obredom kojim će se od Boga zaiskati milost da novicijat postigne svoj određeni cilj. Taj obred mora po svojoj naravi biti odmjeran i kratak, pridržan užem članstvu zajednice. Mora se obaviti izvan mise.

5. Slijedi prvo zavjetovanje, kojim novak pred Bogom i pred Crkvom obećava da će snagom privremenih zavjeta živjeti po evanđeoskim savjetima. Privremeni se zavjeti mogu polagati u misi, ali bez osobite svečanosti. Obred prvog zavjetovanja predviđa i predavanje nekih znakova redovničkoga života, kao i predavanje redovničkoga odijela. Prema prastarom običaju odijelo se daje kad se dovrši vrijeme kušnje; redovničko je odijelo, naime, znak

1 LG, br. 43; PC, br. 1.

2 LG, br. 43.

3 LG, br. 43; PC, br. 1.

4 LG, br. 45; PC, br. 1.

5 Usp. LG, br. 45.

6 Usp. RC, br. 13.

posvećenja.⁷ Gdje je pak zavjetovanje nadomješteno obećanjem ili drugim kojim vezom,⁸ umjesno je taj obred ugraditi u prikladni liturgijski čin, kao što je služba riječi ili koji čas božanskog oficija, napose pohvale i večernja, a ako to zahtijevaju prilike, i u samu euharistijsku žrtvu.

6. Kad prođe zakonom predviđeno vrijeme, polažu se doživotni zavjeti, kojima se redovnik zauvijek predaje službi Boga i Crkve. Doživotno zavjetovanje predstavlja neraskidljivu vezu kojom je Krist sjedinjen sa zaručnicom Crkvom.⁹

Veoma je dobro da se obred doživotnog zavjetovanja obavi s primjerenom svečanošću za vrijeme mise uz sudjelovanje članova redovničke zajednice i naroda.¹⁰

7. Po ustanovama nekih redovničkih obitelji, u određeno se vrijeme zavjeti obnavljaju.

Ta obnova može biti za vrijeme mise, ali ipak bez svečanosti, osobito ako se zavjeti obnavljaju češće ili svake godine.

Liturgijski obred pripada samo onom obnavljanju zavjeta, koje ima pravni značaj. Ipak, u nekim se redovničkim obiteljima uvriježio običaj da se zavjeti obnavljaju iz pobožnosti. To se može obaviti na više načina; ali običaj da se ono što je izraz privatne pobožnosti obavlja javno u misi nije vrijedan preporuke. Ako se čini prikladnim da se zavjeti obnavljaju javno na dane posebnih godišnjica, npr. prigodom 25. ili 50. godišnjice redovništva, može se uzeti obred obnove zavjeta, s odgovarajućim prilagodbama.

8. Svi ovi obredi imaju posebnu narav pa svaki zahtijeva svoje zasebno slavljenje; zato se općenito treba kloniti gomilanja obreda u istom liturgijskom činu.

IV. Preinake koje spadaju na pojedine družbe

12. Odredbe za obred uvođenja (br. 1-13) nisu obvezatne, osim ako nije štogod izričito naglašeno (npr. da obred mora uvijek biti izvan mise, br. 2) ili ako se propis odnosi na samu bit obreda (npr. propis da obred mora biti jednostavan i kratak, br. 3).

13. Obredom privremenog zavjetovanja, doživotnog zavjetovanja i obnove zavjeta moraju se svi koji polažu ili obnavljaju redovničke zavjete služiti za vrijeme mise osim ako uživaju zasebničko pravo.¹¹

14. Ipak će biti dobro da redovničke obitelji na zgodan način presude obred da se narav i duh pojedine družbe što bolje istakne i odrazi. U tu se svrhu pojedine družbe ovlašćuju da obred prilagode time da stvari dobije na uvid Apostolska Stolica.

U preuđešavanju obreda zavjetovanja neka se napose pazi na sljedeće:

a) da se obred smjesti neposredno iza Evandjelja;

7 Usp. PC, br. 17.

8 Usp. LG, br. 44. i RC, br. 2. 7.

9 Usp. LG, br. 44.

10 Usp. SC, br. 80.

11 Usp. SC, br. 80.

b) da se red dijelova ne poremeti - ipak ništa ne smeta ako se neki dijelovi izostave ili se nadomjeste drugima slične naravi;

c) da se potanko izrazi liturgijska razlika između doživotnog i privremenog zavjetovanja, odnosno obnove zavjeta; da se nijedan dio koji je vlastit jednom obredu ne unese u drugi;

d) kao što je na dotičnom mjestu rečeno, mnogi se obrasci obreda zavjetovanja mogu što više izmijeniti da se njima istakne narav i duh družbe. Kada Rimski obrednik pruža na izbor više obrazaca, zasebnički obrednici mogu dodati i druge obrasce iste vrsti.

15. Kako se zavjetovanje "pred Presvetim Sakramentom" prije same pričesti manje slaže s pravim liturgijskim duhom, novim se redovničkim obiteljima zabranjuje da ga uvedu, a družbama koje ga, na temelju posebnog prava imaju, preporučuje se da od njega odustanu.

Jednako tako upozoravaju se svi redovnici koji upotrebljavaju svoj posebni obred da uklone sve što se očito protivi načelima liturgijske obnove, a preuzmu i zadrže čistije oblike bogoslužja. Tako će se postići ozbiljnost, dostojanstvo i veće jedinstvo, što je u toj stvari toliko preporučeno.¹²

12 Usp. SC, br. 80.